

32003L0010

15.2.2003

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÉ UNIE

L 42/38

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2003/10/ES

ze dne 6. února 2003

o minimálních požadavcích na bezpečnost a ochranu zdraví před expozicí zaměstnanců rizikům spojeným s fyzikálními činiteli (hlukem)

(sedmnáctá samostatná směrnice ve smyslu čl. 16 odst. 1 směrnice 89/391/EHS)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 137 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise (1) předložený po konzultaci s Poradním výborem pro bezpečnost, hygienu a ochranu zdraví při práci,

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru (2),

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy (3), s ohledem na společný návrh schválený dohodovacím výborem dne 8. listopadu 2002,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Podle Smlouvy může Rada pomocí směrnic přijímat minimální požadavky na podporu zlepšování zejména pracovního prostředí tak, aby bylo chráněno zdraví a bezpečnost pracovníků. Tyto směrnice by neměly ukládat žádná správní, finanční ani právní omezení bránící zakládání a rozvoji malých a středních podniků.
- (2) Zatímco tato směrnice nebrání žádnému členskému státu, v souladu se Smlouvou, zachovat nebo zavést přísnější ochranná opatření, jejím prováděním by nemělo být odůvodňováno jakékoli zhoršení oproti stavu, který již v členském státě existuje.
- (3) Směrnice Rady 86/188/EHS ze dne 12. května 1986 o ochraně zaměstnanců před riziky spojenými s expozicí hluku při práci (4) stanoví, že Rada na návrh Komise uvedenou směrnicí přezkoumá za účelem snížení dotyčných rizik, s přihlédnutím zejména k pokroku ve vědeckých poznatcích a technologií.

(1) Úř. věst. C 77, 18.3.1993, s. 12 a Úř. věst. C 230, 19.8.1994, s. 3.

(2) Úř. věst. C 249, 13.9.1993, s. 28.

(3) Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 20. dubna 1994 (Úř. věst. C 128, 9.5.1994, s. 146), potvrzené dne 16. září 1999 (Úř. věst. C 54, 25.2.2000, s. 75), společné stanovisko Rady ze dne 29. října 2001 (Úř. věst. C 45 E, 19.2.2002, s. 41) a rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 13. března 2002 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

(4) Úř. věst. L 137, 24.5.1986, s. 28. Směrnice ve znění směrnice 98/24/ES (Úř. věst. L 131, 5.5.1998, s. 1).

- (4) Sdělení Komise o jejím programu v oblasti bezpečnosti, hygieny a zdraví při práci (5) stanoví přijetí opatření na podporu bezpečnosti při práci, a zejména rozšíření oblasti působnosti směrnice 86/188/EHS a přehodnocení prahových hodnot. Rada to vzala na vědomí ve svém usnesení ze dne 21. prosince 1987 o bezpečnosti, hygieně a zdraví při práci (6).

- (5) Sdělení Komise o jejím akčním programu týkajícím se provádění Charty Společenství základních sociálních práv pracovníků stanoví zavedení minimálních požadavků na zdraví a bezpečnost týkajících se expozice zaměstnanců rizikům způsobeným fyzikálními činiteli. V září 1990 přijal Evropský parlament usnesení o tomto akčním programu (7), v němž Komisi vyzývá zejména k vypracování zvláštní směrnice o rizicích způsobených hlukem a vibracemi a všemi ostatními fyzikálními činiteli na pracovišti.

- (6) Jako první krok v uvedeném směru přijaly Evropský parlament a Rada dne 25. června 2002 směrnicí 2002/44/ES o minimálních požadavcích na bezpečnost a ochranu zdraví před expozicí zaměstnanců rizikům spojeným s fyzikálními činiteli (vibracemi) (šestnáctá samostatná směrnice ve smyslu čl. 16 odst. 1 směrnice 89/391/EHS) (8).

- (7) Za druhý vhodný krok je považováno zavedení opatření na ochranu zaměstnanců před riziky spojenými s hlukem vzhledem k jeho důsledkům pro zdraví a bezpečnost zaměstnanců, zejména poškození sluchu. Záměrem těchto opatření není jen zajistit zdraví a bezpečnost každého zaměstnance jako jednotlivce, ale též vytvořit minimální základ ochrany pro všechny zaměstnance Společenství, který zabrání případnému narušení hospodářské soutěže.

- (8) Současné vědecké poznatky o možných účincích expozice hluku na zdraví a bezpečnost neumožňují přesné stanovení hladin expozice hluku ohledně všech rizik pro zdraví a bezpečnost, zejména pokud jde o jiné účinky hluku než účinky na sluch.

(5) Úř. věst. C 28, 3.2.1988, s. 3.

(6) Úř. věst. C 28, 3.2.1988, s. 1.

(7) Úř. věst. C 260, 15.10.1990, s. 167.

(8) Úř. věst. L 177, 6.7.2002, s. 13.

(9) Systém zajišťující ochranu proti hluku se musí bez zbytečných podrobností omezit na vymezení cílů, jichž je třeba dosáhnout, zásad, které se musí být zachovávány, a základních hodnot, jež mají být použity, aby umožňoval členským státům uplatňovat minimální požadavky rovnocenným způsobem.

(10) Hladinu expozice hluku lze s větší účinností snížit začleněním preventivních opatření již do návrhů pracovních míst a pracovišť, jakož i volbou pracovního vybavení, postupů a metod, aby se riziko snížilo přednostně u zdroje. Opatření týkající se pracovního vybavení a metod tak přispívají k ochraně zaměstnanců, kteří je používají. V souladu s obecnými zásadami prevence, stanovenými v čl. 6 odst. 2 směrnice Rady 89/391/EHS ze dne 12. června 1989 o zavádění opatření pro zlepšení bezpečnosti a ochrany zdraví zaměstnanců při práci ⁽¹⁾, mají prostředky kolektivní ochrany přednost před prostředky individuální ochrany.

(11) Kodex o hladině hluku na lodích, přijatý usnesením mezinárodní námořní organizace A 468(12), obsahuje pokyny pro dosažení snížení hluku u zdroje na lodích. Členské státy by měly mít možnost stanovit přechodné období, pokud jde o posádky námořních lodí.

(12) K správnému hodnocení expozice zaměstnanců hluku je užitečné použít objektivní metodu měření, a proto se odkazuje na obecně uznávanou normu ISO 1999:1990. Odhadnuté nebo objektivně naměřené hodnoty by měly být rozhodující pro zahájení stanovených akcí při dolních nebo horních hodnotách expozice vyvolávajících akci. Limitní hodnoty expozice jsou nezbytné pro předcházení nezvratnému poškození sluchu zaměstnance; hladina hluku vnikajícího do uší by měla být udržována pod limitními hodnotami expozice.

(13) Zvláštní charakteristiky odvětví hudby a zábavy vyžadují praktické pokyny, které by umožňovaly účinné uplatňování této směrnice. Členské státy by měly mít možnost využít přechodného období na vypracování kodexu chování, který by stanovil praktické pokyny napomáhající zaměstnancům a zaměstnavatelům těchto odvětví dosahovat úrovně ochrany stanovených touto směrnicí.

(14) Zaměstnavatelé by se měli přizpůsobit technickému pokroku a vědeckým poznatkům o rizicích spojených s expozicí hluku s cílem zlepšovat bezpečnost a ochranu zdraví zaměstnanců.

(15) Tato směrnice je samostatnou směrnicí ve smyslu čl. 16 odst. 1 směrnice 89/391/EHS, a uvedená směrnice se proto

vztahuje na expozici zaměstnanců hluku, aniž jsou dotčena přísnější nebo zvláštní ustanovení této směrnice.

(16) Tato směrnice představuje konkrétní příspěvek k vytvoření sociálního rozměru vnitřního trhu.

(17) Opatření nezbytná k provedení této směrnice by měla být přijata v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi ⁽²⁾,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

ODDÍL I

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Účel a oblast působnosti

1. Tato směrnice, která je sedmnáctou samostatnou směrnicí ve smyslu čl. 16 odst. 1 směrnice 89/391/EHS, stanoví minimální požadavky na ochranu zaměstnanců před riziky pro jejich zdraví a bezpečnost, které vznikají nebo by mohly vzniknout z expozice hluku, a zejména před rizikem pro sluch.

2. Požadavky této směrnice se vztahují na činnosti, při kterých zaměstnanci jsou nebo by mohli být při práci vystaveni rizikům pro sluch.

3. Směrnice 89/391/EHS se vztahuje v plném rozsahu na celou oblast uvedenou v odstavci 1, aniž jsou dotčena přísnější nebo zvláštní ustanovení obsažená v této směrnicí.

Článek 2

Definice

Pro účely této směrnice se fyzikální parametry používané jako ukazatelé rizika definují takto:

a) maximální akustický tlak (p_{peak}): špičková hodnota okamžitého akustického tlaku frekvenčně váženého funkcí C;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 183, 29.6.1989, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

- b) denní hladina expozice hluku ($L_{EX, 8h}$) dB(A) re.20 μ Pa): časem vážený průměr hladin expozice hluku během nominálního osmihodinového pracovního dne, definovaný mezinárodní normou ISO 1999:1990, bod 3.6. Zahnuje všechny hluky, které se vyskytují při práci, včetně impulsního hluku;
- c) týdenní hladina expozice hluku ($L_{EX, 8h}$): časem vážený průměr denních hladin expozice hluku během nominálního týdne o pěti osmihodinových pracovních dnech, definovaný mezinárodní normou ISO 1999:1990, bod 3.6 (poznámka 2).

Článek 3

Limitní hodnoty expozice a hodnoty expozice vyvolávající akci

1. Limitní hodnoty expozice a hodnoty expozice vyvolávající akci s ohledem na denní hladiny expozice hluku a maximální akustický tlak se pro účely této směrnice stanoví takto:

- a) limitní hodnoty expozice: $L_{EX, 8h} = 87$ dB(A) a $p_{peak} = 200$ Pa ⁽¹⁾;
- b) horní hodnoty expozice vyvolávající akci: $L_{EX, 8h} = 85$ dB(A) a $p_{peak} = 140$ Pa ⁽²⁾;
- c) dolní hodnoty expozice vyvolávající akci: $L_{EX, 8h} = 80$ dB(A) a $p_{peak} = 112$ Pa ⁽³⁾.

2. Pro použití limitních hodnot expozice se při zjišťování skutečné expozice zaměstnance hluku vezme v úvahu snížení způsobené osobními chrániči sluchu používanými zaměstnancem. Hodnoty expozice vyvolávající akci účinky těchto chráničů nevezmou v úvahu.

3. V řádně odůvodněných případech a pro činnosti, u kterých se denní expozice hluku v jednotlivých pracovních dnech výrazně mění, mohou členské státy za účelem používání limitních hodnot expozice a hodnot expozice vyvolávajících akci použít pro hodnocení hladin expozice zaměstnanců hluku týdenní hladinu expozice hluku místo denní hladiny expozice hluku, za podmínky, že:

- a) týdenní hladina expozice hluku zjištěná vhodným sledováním nepřekračuje limitní hodnotu expozice 87 dB(A) a
- b) byla přijata vhodná opatření ke snížení rizika spojeného s těmito činnostmi na minimum.

⁽¹⁾ 140 dB (C) ve vztahu k 20 μ Pa.

⁽²⁾ 137 dB (C) ve vztahu k 20 μ Pa.

⁽³⁾ 135 dB (C) ve vztahu k 20 μ Pa.

ODDÍL II

POVINNOSTI ZAMĚSTNAVATELŮ

Článek 4

Určení a hodnocení rizik

1. Při plnění povinností stanovených v čl. 6 odst. 3 a čl. 9 odst. 1 směrnice 89/391/EHS zaměstnavatel vyhodnocuje a případně měří hladiny hluku, jimž jsou zaměstnanci vystaveni.

2. Použité metody a přístroje jsou uzpůsobeny převládajícím podmínkám, s přihlédnutím zejména k povaze měřeného hluku, době expozice, faktorům prostředí a vlastnostem měřicích přístrojů.

Tyto metody a přístroje umožňují stanovit parametry definované v článku 2 a rozhodnout o tom, zda byly v daném případě překročeny hodnoty uvedené v článku 3.

3. Použité metody mohou zahrnovat odběr vzorků, který je reprezentativní pro osobní expozici zaměstnance.

4. Hodnocení a měření uvedené v odstavci 1 plánují a vykonávají ve vhodných odstupech příslušné služby, zejména s přihlédnutím k článku 7 směrnice 89/391/EHS o nezbytných způsobilých službách nebo osobách. Údaje o hladině expozice hluku získané hodnocením nebo měřením se vhodnou formou uchovávají k pozdějšímu nahlédnutí.

5. Při uplatňování tohoto článku vezme hodnocení výsledku měření v úvahu nepřesnosti měření stanovené v souladu s metrologickými postupy.

6. V souladu s čl. 6 odst. 3 směrnice 89/391/EHS musí zaměstnavatel při hodnocení rizika věnovat zvláštní pozornost:

- hladině, druhu a trvání expozice včetně všech expozic impulsnímu hluku;
- limitním hodnotám expozice a hodnotám expozice vyvolávajícím akci stanoveným v článku 3 této směrnice;
- všem účinkům na bezpečnost a zdraví zaměstnanců, kteří patří ke zvláště ohroženým rizikovým skupinám;
- všem účinkům na zdraví a bezpečnost zaměstnanců vyvolaným vzájemným působením mezi hlukem a ototoxickými látkami souvisejícími s prací a mezi hlukem a vibracemi, je-li to technicky proveditelné;
- všem nepřímým účinkům na zdraví a bezpečnost zaměstnanců vyvolaným vzájemným působením mezi hlukem a výstražnými signály nebo jinými zvuky, které je nutno sledovat za účelem předcházení riziku úrazů;
- informacím o emisi hluku poskytnutým výrobcí pracovního vybavení v souladu s odpovídajícími směrnici Společenství;
- existenci zástupného pracovního vybavení určeného ke snížení emise hluku;
- prodloužení expozice hluku nad obvyklou pracovní dobu na odpovědnost zaměstnavatele;

- i) odpovídajícím informacím získaným ze zdravotního dohledu, pokud možno včetně informací zveřejněných;
- j) dostupnosti chráničů sluchu s vhodnými charakteristikami tlumení.

7. Zaměstnavatel má k dispozici hodnocení rizika v souladu s čl. 9 odst. 1 písm. a) směrnice 89/391/EHS a musí určit opatření, která mají být přijata v souladu s články 5, 6, 7 a 8 této směrnice. Hodnocení rizika se zaznamenává na vhodné médium podle vnitrostátních právních předpisů a zvyklostí. Hodnocení rizika je aktualizováno, zejména dojde-li k podstatným změnám, které je mohou činit zastaralým, nebo pokud se to na základě výsledků zdravotního dohledu jeví jako nezbytné.

Článek 5

Ustanovení zaměřená na odstranění nebo zmenšení expozice

1. S přihlédnutím k technickému pokroku a dostupnosti opatření na potlačení rizika u jeho zdroje se rizika vyplývající z expozice hluku odstraňují u zdroje nebo se snižují na minimum.

Snížení takových rizik se zakládá na obecných zásadách prevence stanovených v čl. 6 odst. 2 směrnice 89/391/EHS a přihlíží zejména k:

- a) jiným pracovním metodám, které vyžadují menší expozici hluku;
- b) volbě vhodného pracovního vybavení vytvářejícího co nejméně hluku s přihlédnutím k práci, která má být vykonána, včetně možnosti dát zaměstnancům k dispozici pracovní vybavení odpovídající právním předpisům Společenství, jejichž cílem nebo důsledkem je omezení expozice hluku;
- c) návrhu a dispozici pracovišť a pracovních míst;
- d) dostačujícím informacím a školení, aby zaměstnanci byli poučeni o správném a bezpečném používání pracovního vybavení s cílem snížit jejich expozici hluku na minimum;
- e) snížení hluku technickými prostředky:
  - i) snížení hluku šířeného vzduchem, např. pomocí ochranných stěn, ohrazení a obkladů z materiálů absorbujících hluk;
  - ii) snížení hluku šířeného hmotnou strukturou, např. tlumením nebo izolací;
- f) vhodným programům údržby pracovního vybavení, pracoviště a systémů na pracovišti;
- g) snížení hluku lepší organizací práce:
  - i) omezení trvání a intenzity expozice;
  - ii) vhodné pracovní rozvrhy s dostatečnými dobami odpočinku.

2. Na základě hodnocení rizik uvedeného v článku 4 musí zaměstnavatel, jakmile jsou překročeny horní hodnoty expozice vyvolávající akci, zavést a provádět program technických nebo organizačních opatření určených ke snížení expozice hluku, s přihlédnutím zejména k opatřením uvedeným v odstavci 1.

3. Na základě hodnocení rizik uvedeného v článku 4 musí být pracoviště, kde mohou být zaměstnanci vystaveni hluku přesahujícímu horní hodnoty expozice vyvolávající akci, označena vhodnými značkami. Je-li to technicky proveditelné a odůvodňuje-li to riziko expozice, musí být dotyčná místa také ohrazena a přístup k nim omezen.

4. Pokud zaměstnanec v důsledku povahy činnosti užívá prostory k odpočinku, na něž zaměstnavatel dohlíží, sníží se hluk v těchto prostorech na hladinu slučitelnou s jejich účelem a s podmínkami používání.

5. Na základě článku 15 směrnice 89/391/EHS přizpůsobí zaměstnavatel opatření uvedená v tomto článku požadavkům zaměstnanců, kteří patří k zvláště ohroženým rizikovým skupinám.

Článek 6

Osobní ochrana

1. Pokud rizikům vyplývajícím z expozice hluku nelze zabránit jinými prostředky, musí mít zaměstnanci k dispozici a používat vhodné a řádně přiléhající osobní chrániče sluchu v souladu se směrnicí Rady 89/656/EHS ze dne 30. listopadu 1989 o minimálních požadavcích na bezpečnost a ochranu zdraví pro používání osobních ochranných prostředků zaměstnanci při práci (třetí samostatná směrnice ve smyslu čl. 16 odst. 1 směrnice 89/391/EHS) ⁽¹⁾ a s čl. 13 odst. 2 směrnice 89/391/EHS a za těchto podmínek:

- a) pokud přesahuje expozice hluku dolní hodnoty expozice vyvolávající akci, dá zaměstnavatel zaměstnancům k dispozici osobní chrániče sluchu;
- b) pokud se expozice hluku rovná horním hodnotám expozice vyvolávající akci nebo je přesahuje, používají zaměstnanci osobní chrániče sluchu;
- c) osobní chrániče sluchu musí být zvoleny tak, aby odstranily riziko pro sluch nebo je snížily na minimum.

2. Zaměstnavatel musí učinit vše potřebné, aby zajistil používání chráničů sluchu, a odpovídá za kontrolu účinnosti opatření přijatých na základě tohoto článku.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 393, 30.12.1989, s. 18.

Článek 7

Omezení expozice

1. Expozice zaměstnance zjištěná v souladu s čl. 3 odst. 2 nesmí v žádném případě překročit limitní hodnoty expozice.
2. Jsou-li navzdory opatřením přijatým k dosažení souladu s touto směrnicí limitní hodnoty expozice překročeny, musí zaměstnavatel:
  - a) neprodleně přijmout opatření ke snížení expozice pod limitní hodnoty expozice;
  - b) zjistit příčiny výskytu nadměrné expozice;
  - c) změnit ochranná a preventivní opatření, aby zabránil opětovnému překročení.

Článek 8

Informování a školení zaměstnanců

Aniž jsou dotčeny články 10 a 12 směrnice 89/391/EHS, zajistí zaměstnavatel, aby zaměstnanci, kteří jsou při práci vystaveni hluku na hladině nebo nad hladinou dolních hodnot expozice vyvolávajících akcí, nebo jejich zástupci obdrželi informace a školení o rizicích vyplývajících z expozice hluku, týkající se zejména:

- a) povahy těchto rizik;
- b) opatření přijatých na základě této směrnice za účelem odstranění rizik vyplývajících z hluku nebo jejich snížení na minimum, včetně okolností, za nichž se tato opatření uplatňují;
- c) limitních hodnot expozice a hodnot expozice vyvolávajících akcí uvedených v článku 3 této směrnice;
- d) výsledků hodnocení a měření hluku provedených v souladu s článkem 4 této směrnice spolu s vysvětlením jejich významu a možných rizik;
- e) správného používání chráničů sluchu;
- f) proč a jak zjišťovat a hlásit známky poškození sluchu;
- g) okolností, za nichž mají zaměstnanci nárok na zdravotní dohled, a účelu zdravotního dohledu, v souladu s článkem 10 této směrnice;
- h) bezpečných pracovních postupů k minimalizaci expozice hluku.

Článek 9

Projednání se zaměstnanci a jejich účast

V souladu s článkem 11 směrnice 89/391/EHS projednávají zaměstnavatelé se zaměstnanci nebo jejich zástupci záležitosti, na které se vztahuje tato směrnice, a umožňují jejich účast, a zejména tyto záležitosti:

- hodnocení rizik a stanovení opatření, která mají být přijata, uvedené v článku 4,
- opatření zaměřená na odstranění nebo snížení rizik vyplývajících z expozice hluku, uvedené v článku 5,
- volba osobních chráničů hluku uvedených v čl. 6 odst. 1 písm. c).

ODDÍL III

RŮZNÁ USTANOVENÍ

Článek 10

Zdravotní dohled

1. Aniž je dotčen článek 14 směrnice 89/391/EHS, přijmou členské státy opatření pro zajištění přiměřeného zdravotního dohledu nad zaměstnanci, u kterých výsledky hodnocení a měření podle čl. 4 odst. 1 této směrnice odhalí zdravotní riziko. Tato opatření, včetně zvláštních požadavků na zdravotní záznamy a jejich dostupnost, se zavádějí v souladu s vnitrostátními právními předpisy nebo zvyklostmi.

2. Zaměstnanec, jehož expozice přesahuje horní hodnoty expozice vyvolávající akcí, má právo na zkontrolování sluchu lékařem nebo jinou vhodně kvalifikovanou osobou na odpovědnost lékaře, v souladu s vnitrostátními právními předpisy nebo zvyklostmi. Zaměstnancům, jejichž expozice překračuje dolní hodnoty expozice vyvolávající akcí, je k dispozici preventivní audiometrické vyšetření, pokud hodnocení a měření stanovené v čl. 4 odst. 1 této směrnice odhalí zdravotní riziko.

Cílem těchto kontrol je poskytnout včasnou diagnózu jakékoli ztráty sluchu v důsledku hluku a ochránit funkci sluchu.

3. Členské státy přijmou opatření k zajištění toho, aby se o každém zaměstnanci, který podléhá zdravotnímu dohledu v souladu s odstavci 1 a 2, vedly a aktualizovaly osobní zdravotní záznamy. Zdravotní záznamy obsahují shrnutí výsledků prováděného zdravotního dohledu. Jsou vedeny vhodným způsobem, aby později mohl být jejich obsah konzultován, s přihlédnutím k lékařskému tajemství.

Příslušnému orgánu musí být na žádost poskytnuta kopie odpovídajících záznamů. Zaměstnanci mají na svou žádost přístup ke zdravotním záznamům, které se jich osobně týkají.

4. Pokud výsledky vyšetření sluchu ukáží, že zaměstnanec má identifikovatelné poškození sluchu, lékař nebo specialista, považuje-li to lékař za nezbytné, zhodnotí, zda by poškození mohlo být důsledkem expozice hluku při práci. V tom případě:

- a) lékař nebo jiná vhodně kvalifikovaná osoba informuje zaměstnance o výsledku, který se jej osobně týká;
- b) zaměstnavatel;
  - i) přezkoumá hodnocení rizik provedené podle článku 4;
  - ii) přezkoumá opatření stanovená pro vyloučení nebo snížení rizik na základě článků 5 a 6;
  - iii) vezme v úvahu doporučení závodního lékaře nebo jiné kvalifikované osoby nebo příslušného orgánu při provádění všech opatření vyžadovaných k vyloučení nebo snížení rizika v souladu s články 5 a 6, včetně možnosti převést zaměstnance na jiné pracovní místo, na kterém není riziko další expozice, a
  - iv) učiní opatření pro systematický zdravotní dohled a stanoví vyšetření zdravotního stavu všech ostatních zaměstnanců, kteří byli exponováni podobně.

Článek 11

Odchyly

1. Ve výjimečných případech, kdy by v důsledku povahy práce neomezené a správné používání osobních chráničů sluchu mohlo způsobit větší riziko pro zdraví nebo bezpečnost než nepoužívání těchto chráničů, mohou členské státy povolit odchyly od čl. 6 odst. 1 písm. a) a b) a článku 7.

2. Odchyly uvedené v odstavci 1 povolují členské státy po konzultaci se sociálními partnery a případně příslušnými zdravotnickými orgány, v souladu s vnitrostátními právními předpisy a zvyklostmi. Tyto odchyly musí být provázeny podmínkami, které při uvážení zvláštních okolností zaručují, že výsledná rizika jsou snížena na minimum a že dotyční zaměstnanci jsou podrobováni zvýšenému zdravotnímu dohledu. Tyto odchyly se přezkoumávají každé čtyři roky a jsou zrušeny, jakmile pomínou okolnosti, které je odůvodňovaly.

3. Členské státy předají Komisi každé čtyři roky seznam odchylek uvedených v odstavci 1 s vyznačením přesných důvodů a okolností, které je k povolení odchylek vedly.

Článek 12

Technické úpravy

Úpravy čistě technického rázu v souvislosti:

- a) s přijetím směrnic v oblasti technické harmonizace a normalizace týkající se navrhování, stavby, výroby nebo konstrukce pracovního vybavení nebo pracovišť;
- b) s technickým rozvojem, změnami v nevhodněji harmonizovaných evropských normách nebo specifikacích a poznacích týkajících se hluku;

se přijímají regulativním postupem podle čl. 13 odst. 2.

Článek 13

Výbor

1. Komisi je nápomocen výbor uvedený v článku 17 směrnice 89/391/EHS.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

Doba uvedená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí Rady 1999/468/ES je tři měsíce.

3. Výbor přijme svůj jednací řád.

Článek 14

Kodex chování

V rámci uplatňování této směrnice členské státy po konzultaci se sociálními partnery, v souladu s vnitrostátními právními předpisy nebo zvyklostmi, vypracují kodex chování, který stanoví praktické pokyny na pomoc zaměstnancům a zaměstnavatelům v odvětví hudby a zábavy k plnění jejich právních povinností stanovených touto směrnicí.

Článek 15

Zrušení

Směrnice 86/188/EHS se zrušuje ode dne stanoveného v čl. 17 odst. 1 prvním pododstavci.

ODDÍL IV
ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 16

Zprávy

Každých pět let podají členské státy Komisi zprávu o praktickém provádění této směrnice a uvedou stanoviska sociálních partnerů. Zpráva obsahuje popis osvědčených postupů k prevenci hluku, který má škodlivý účinek na zdraví, a jiných způsobů organizace práce, jakož i opatření přijatá členskými státy k rozšíření poznatků o těchto postupech.

Na základě těchto zpráv provede Komise celkové hodnocení provádění této směrnice, zejména na základě výzkumů a vědeckých informací, a mimo jiné s přihlédnutím k důsledkům této směrnice pro odvětví hudby a zábavy. Komise o tom uvědomí Evropský parlament, Radu, Evropský hospodářský a sociální výbor a Poradní výbor pro bezpečnost, hygienu a ochranu zdraví při práci a případně navrhne změny.

Článek 17

Provedení

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do 15. února 2006. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Tato opatření přijatá členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Pokud jde o posádky námořních plavidel, mohou mít členské státy na provedení článku 7, je-li to nezbytné za účelem

přihlédnutí ke zvláštním podmínkám, k dispozici dodatečnou lhůtu pěti let ode dne 15. února 2006, to znamená celkem osm let.

Členské státy jsou oprávněny za účelem vypracování kodexu chování, který stanoví praktické pokyny pro provádění této směrnice, využít maximální přechodné období dvou let ode dne 15. února 2006, to znamená celkem pět let od vstupu této směrnice v platnost, k dosažení souladu s touto směrnicí, pokud jde o odvětví hudby a zábavy, za podmínky, že během tohoto období zůstanou zachovány úrovně ochrany již dosažené jednotlivými členskými státy, pokud jde o zaměstnance v těchto odvětvích.

3. Členské státy sdělí Komisi znění vnitrostátních právních předpisů, které již přijaly nebo přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 18

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 19

Určení

Tato směrnice je určena členskými státem.

V Bruselu dne 6. února 2003.

Za Evropský parlament

předseda

P. COX

Za Radu

předseda

G. EFTHYMIU